

Czwartek, 15 września 2011 r.

8. z zadowoleniem przyjmuje pomoc humanitarną dostarczaną syryjskim uchodźcom przez kraje sąsiadujące z Syrią, w szczególności Turcję; zachęca UE i jej państwa członkowskie do dalszej współpracy z członkami RB ONZ, sąsiadami Syrii, Ligą Państw Arabskich, innymi podmiotami międzynarodowymi i organizacjami międzyrządowymi w celu zapobieżenia potencjalnemu rozszerzeniu się obecnego kryzysu w Syrii, w tym kryzysu humanitarnego, na inne obszary regionu, a także dalszemu pogłębianiu się kryzysu humanitarnego w kraju;
9. z zadowoleniem przyjmuje potępienie reżimu syryjskiego przez Turcję i Arabię Saudyjską; z żalem zauważa stałe poparcie Iranu dla prezydenta al-Assada;
10. wzywa wiceprzewodniczącą Komisji/ wysoką przedstawiciel, Radę i Komisję do kontynuacji zachęt i wsparcia na rzecz wyłaniającej się zorganizowanej syryjskiej opozycji demokratycznej zarówno w Syrii, jak i poza jej granicami;
11. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Federacji Rosyjskiej, rządowi i parlamentowi Chińskiej Republiki Ludowej, administracji USA i Kongresowi USA, sekretarzowi generalnemu Ligi Państw Arabskich oraz rządowi i parlamentowi Syryjskiej Republiki Arabskiej.

Zmniejszanie przepaści między prawem antykorupcyjnym a rzeczywistością

P7_TA(2011)0388

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 września 2011 r. w sprawie wysiłków UE w walce z korupcją

(2013/C 51 E/18)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 6 czerwca 2011 r. pt. „Zwalczanie korupcji w UE” (COM(2011)0308) oraz decyzję Komisji (C(2011)3673) ustanawiającą mechanizm powiadamiania UE w obszarze walki z korupcją do celów oceny okresowej („sprawozdanie o zwalczaniu korupcji w UE”),
- uwzględniając postanowienia art. 67 ust. 3 oraz 83 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz Program sztokholmski – „Otwarta i bezpieczna Europa dla dobra i ochrony obywateli”,
- uwzględniając swoje oświadczenie z dnia 18 maja 2010 r. w sprawie działań Unii na rzecz walki z korupcją ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję ramową Rady 2003/568/WSiSW z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie zwalczania korupcji w sektorze prywatnym ⁽²⁾,
- uwzględniając Konwencję UE sporządzoną na podstawie art. K.3 Traktatu o Unii Europejskiej, o ochronie interesów finansowych Wspólnot Europejskich ⁽³⁾ oraz Protokół UE sporządzony na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej do Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich uznające oszustwo i korupcję wpływające na interesy publiczne UE za przestępstwo ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 62.

⁽²⁾ Dz.U. L 192 z 31.7.2003, s. 54.

⁽³⁾ Dz.U. C 316 z 27.11.1995, s. 49.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 313 z 23.10.1996, s. 2.

Czwartek, 15 września 2011 r.

- uwzględniając Konwencję UE sporządzoną na podstawie art. K.3 ust. 2 lit. c) Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie zwalczania korupcji urzędników Wspólnot Europejskich i urzędników państw członkowskich Unii Europejskiej, uznającą oszustwa i korupcję niezwiązane z interesami finansowymi UE za przestępstwo ⁽¹⁾,

- uwzględniając art. 115 ust. 5 oraz art. 110 ust. 2 Regulaminu,

- A. mając na uwadze, że korupcja to szczególnie poważne przestępstwo o wymiarze ponadgranicznym, które często niesie z sobą konsekwencje dla całej UE ale również poza jej granicami, oraz że Unia Europejska ma ogólne prawo do podejmowania działań na rzecz walki z korupcją;

- B. mając na uwadze, że art. 67 TFUE stanowi, że Unia dokłada starań, aby zapewnić wysoki poziom bezpieczeństwa, w tym za pomocą środków służących zapobieganiu i zwalczaniu przestępczości oraz przez zbliżenie przepisów karnych, jak również mając na uwadze, że art. 83 TFUE uznaje korupcję za szczególnie poważne przestępstwo o wymiarze ponadgranicznym;

- C. mając na uwadze, że Program sztokholmski (pkt 4.1) uznaje korupcję za jedno z ponadgranicznych zagrożeń, które nadal stanowi wyzwanie dla wewnętrznego bezpieczeństwa Unii i wymaga jasnej i kompleksowej reakcji;

- D. mając na uwadze, że czterech na pięciu obywateli UE uważa korupcję za poważny problem w państwach członkowskich (Badanie podejścia opinii publicznej do korupcji – Eurobarometr 2009), a 88 % respondentów, którzy wzięli udział w przeprowadzonych w 2008 r. konsultacjach społecznych dotyczących Programu sztokholmskiego, uważa, że UE powinna podejmować więcej działań antykorupcyjnych;

- E. mając na uwadze, że zgodnie z szacunkami korupcja pochłania co roku 120 mld euro, czyli 1 % unijnego PKB (COM(2011)0308);

- F. mając na uwadze, że korupcja podważa zasady państwa prawa, prowadzi do niewłaściwego wykorzystywania pieniędzy publicznych oraz pochodzących od podatników środków UE, powoduje zakłócenia rynku, a także odegrała rolę w obecnym kryzysie gospodarczym;

- G. mając na uwadze, że naprawa gospodarcza państw członkowskich dotkniętych kryzysem gospodarczym i finansowym jest utrudniona przez korupcję, unikanie opodatkowania, oszustwa podatkowe i inne formy przestępczości gospodarczej; mając na uwadze, że ryzyko korupcji jest szczególnie wysokie w przypadku deregulacji na dużą skalę i prywatyzacji oraz że należy się zająć tym zjawiskiem za pomocą wszelkich dostępnych środków;

- H. mając na uwadze, że korupcja szkodzi społeczeństwu, ponieważ zorganizowane grupy przestępcze stosują ją, by popełniać inne poważne przestępstwa, takie jak handel narkotykami i ludźmi (COM(2011)0308);

- I. mając na uwadze brak zdecydowanego zaangażowania politycznego ze strony przywódców i osób podejmujących decyzje w zwalczanie korupcji w każdej formie, a wdrażanie antykorupcyjnych przepisów prawnych jest nierównomierne w państwach członkowskich i ogólnie niewystarczające (COM(2011)0308);

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 25.6.1997, s. 2.

Czwartek, 15 września 2011 r.

- J. mając na uwadze, że trzy państwa członkowskie nie ratyfikowały przyjętej przez Radę Europy Prawnokarnej konwencji o korupcji, dwanaście państw nie ratyfikowało jej protokołów dodatkowych, zaś siedem nie ratyfikowało Cywilnoprawnej konwencji o korupcji; mając na uwadze, że trzy państwa członkowskie nie ratyfikowały jeszcze Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji, zaś pięć państw członkowskich UE nie ratyfikowało konwencji antykorupcyjnej OECD;
- K. mając na uwadze, że dostrzegalność zjawiska korupcji poważnie narusza wzajemne zaufanie państw członkowskich, wpływając na ich współpracę w dziedzinie sprawiedliwości i spraw wewnętrznych;
- L. mając na uwadze, że współpraca sądowa w odniesieniu do spraw o korupcję ma wymiar ponadgraniczny i jest skomplikowana i żmudna;
- M. mając na uwadze, że jeżeli ze zjawiskiem korupcji nie zacznie się walczyć natychmiast i za pomocą odpowiednich środków, może ona podważyć zaufanie do instytucji demokratycznych i osłabić odpowiedzialność przywódców politycznych (COM(2011)0308);
- N. mając na uwadze, że dzięki korupcji u sterów władzy utrzymywało się wiele dyktatur, a zjawisko to pomagało im przelewać znaczące sumy pieniędzy na zagraniczne rachunki bankowe, również w Europie; mając na uwadze, że państwa członkowskie winny zwiększyć wysiłki prowadzące do ujawnienia i zamrożenia zagranicznych aktywów pochodzących z kradzieży, tak by zostały one zwrócone ich prawowitym właścicielom;
1. z zadowoleniem przyjmuje przyjęty przez Komisję w dniu 6 czerwca 2011 r. pakiet antykorupcyjny ⁽¹⁾, obejmujący komunikat na temat zwalczania korupcji w UE oraz decyzję ustanawiającą unijny antykorupcyjny mechanizm powiadamiania;
 2. wzywa Komisję, by uznała walkę z korupcją za priorytet w kontekście programu na rzecz bezpieczeństwa, który będzie realizowany w nadchodzących latach, w tym w zakresie obsady kadrowej tego programu;
 3. apeluje do Komisji, by zajęła się w ramach mechanizmów powiadamiania głównymi problemami skutecznego wdrażania przepisów antykorupcyjnych, jak również sankcjami o charakterze prewencyjnym, w tym nakładanymi przez organy egzekwowania prawa i wymiar sprawiedliwości;
 4. apeluje do Komisji, by zajęła się kwestiami transpozycji i egzekwowania przepisów antykorupcyjnych UE, w tym sankcji o charakterze prewencyjnym oraz by podjęła działania mające na celu stymulowanie transpozycji i egzekwowania odpowiednich międzynarodowych i regionalnych przepisów antykorupcyjnych w państwach członkowskich;
 5. wzywa Komisję do tego, by – wdrażając antykorupcyjny mechanizm powiadamiania UE – zapewniła udział niezależnych ekspertów w pracach grupy ekspertów i sieci badawczej, dowiedzioną wysoką wiarygodność wszystkich ekspertów, nieposzlakowaną reputację i wiedzę, jak również udział wielorakich organizacji społeczeństwa obywatelskiego;
 6. zwraca się do Komisji o rozważenie sporządzania okresowych sprawozdań dotyczących walki z korupcją przed rokiem 2013, biorąc pod uwagę pilny charakter tej kwestii w świetle bieżącego kryzysu gospodarczego w państwach członkowskich;

⁽¹⁾ Pakiet antykorupcyjny obejmuje komunikat na temat zwalczania korupcji w UE, decyzję ustanawiającą unijny antykorupcyjny mechanizm powiadamiania, sprawozdanie z wdrażania decyzji ramowej Rady 2003/568/WSiSW w sprawie zwalczania korupcji w sektorze prywatnym oraz sprawozdanie w sprawie warunków udziału UE w Grupie Państw przeciwko Korupcji Rady Europy (GRECO).

Czwartek, 15 września 2011 r.

7. wzywa Komisję do podjęcia działania na podstawie art. 83 ust. 1 TFUE w celu przyjęcia minimalnych zasad dotyczących definicji korupcji i związanych z nią kar, z uwagi na ponadgraniczny wymiar tego zjawiska i jego konsekwencje dla rynku wewnętrznego;
8. z zaniepokojeniem odnotowuje brak postępów we wdrażaniu przez państwa członkowskie decyzji ramowej Rady 2003/568/WSiSW w sprawie zwalczania korupcji w sektorze prywatnym; wzywa państwa członkowskie do transpozycji i egzekwowania postanowień decyzji ramowej;
9. wzywa Radę i państwa członkowskie do pełnego wdrożenia konwencji UE z 1995 r. i 1997 r., w których uznano oszustwo i korupcję za przestępstwo;
10. proponuje, aby Komisja podjęła dalsze działania na poziomie UE w kierunku harmonizacji przepisów dotyczących ochrony informatorów (w tym ochrony przed powództwem o pomówienie i zniesławienie oraz zarzutami karnymi) oraz w kierunku kryminalizacji wzbogacenia ze źródeł nieujawnionych);
11. wzywa instytucje UE, w tym agencje UE i państwa członkowskie, aby zapewniły większą przejrzystość w drodze sporządzania kodeksów postępowania lub poprawy już istniejących dokumentów tego typu, zawierających jasne zasady w odniesieniu do konfliktu interesów, jak również podjęły działania w dziedzinie zapobiegania korupcji w polityce oraz mediach i zwalczania jej, w tym przez poprawę przejrzystości i nadzór nad finansowaniem;
12. wzywa państwa członkowskie do przeznaczania zarówno środków finansowych, jak i zasobów kadrowych na walkę z korupcją; podkreśla potrzebę współpracy państw członkowskich z Europolem, Eurojustem i Europejskim Urzędem ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) w dziedzinie prowadzenia dochodzeń i ścigania przestępstw związanych z korupcją;
13. wzywa Komisję i Eurojust do zapewnienia skuteczniejszej i szerszej zakrojonej wymiany dokumentów i informacji pomiędzy sądami krajowymi w sprawach o korupcję o wymiarze ponadgranicznym;
14. wzywa Radę, by zadbała o konieczne zaangażowanie polityczne, którego nie wykazują niektóre państwa członkowskie, w zwalczanie korupcji oraz we wdrażanie środków przyjętych przez Komisję w ramach pakietu antykorupcyjnego i szerszego pakietu przepisów dotyczących legalnej gospodarki;
15. wzywa Radę i Komisję do skuteczniejszego korzystania z istniejącej sieci krajowych centrów koordynacji informacji w walce z korupcją oraz zwraca się do Komisji o informowanie Parlamentu Europejskiego o działalności tej sieci;
16. wzywa Radę i państwa członkowskie do ratyfikowania i pełnego wdrożenia Konwencji Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) o zwalczaniu przekupstwa zagranicznych urzędników państwowych w międzynarodowych transakcjach handlowych; podkreśla negatywne skutki przekupstwa urzędników zagranicznych dla praw podstawowych Unii Europejskiej, środowiska i polityki na rzecz rozwoju;
17. wzywa Komisję do przyspieszenia prac w celu wypełnienia zobowiązań w zakresie sprawozdawczości wynikających z konwencji ONZ przeciwko korupcji;

Czwartek, 15 września 2011 r.

18. wyraża przekonanie, że walka z korupcją wymaga większej przejrzystości transakcji finansowych, szczególnie przeprowadzanych w innym kraju w granicach UE i na całym świecie;
19. wzywa Radę do współdziałania z Komisją w przyjmowaniu porozumień z krajami trzecimi (szczególnie tzw. rajami podatkowymi) w celu zapewnienia wymiany informacji o prowadzonych w tych krajach rachunkach bankowych i transakcjach finansowych obywateli Unii i podmiotów gospodarczych z siedzibą w UE;
20. wzywa Komisję do uznania walki z anonimowymi firmami działającymi na zasadzie skrzynki pocztowej – posiadającymi siedziby w „rajach podatkowych” i umożliwiającymi przepływy finansowe – za kluczowy element zbliżającego się przeglądu dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy;
21. wzywa Komisję do zapewnienia ścisłej koordynacji polityki w zakresie antykorupcyjnego mechanizmu powiadamiania, uwzględniającego nową strategię przeciwdziałania nadużyciom finansowym oraz inicjatywę ustawodawczą w sprawie odzyskiwania aktywów, w tym szerszy pakiet w sprawie ochrony legalnej gospodarki;
22. zwraca się do Komisji o coroczne przygotowywanie sprawozdań dla Parlamentu Europejskiego dotyczących wdrażania antykorupcyjnej polityki UE oraz o przedstawianie, w uzasadnionych przypadkach i w miarę możliwości, sprawozdań okresowych dotyczących problemów związanych ze zwalczaniem korupcji w UE;
23. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji Europejskiej i Radzie Unii Europejskiej.

Głód w Afryce Wschodniej

P7_TA(2011)0389

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 września 2011 r. w sprawie klęski głodu w Afryce Wschodniej

(2013/C 51 E/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie sytuacji w krajach Rogu Afryki,
- uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton z dnia 24 sierpnia 2011 r. w sprawie reakcji UE na głód w krajach Rogu Afryki,
- uwzględniając wyniki konferencji państw-darczyńców, która odbyła się w Addis Abebie w dniu 25 sierpnia 2011 r.,
- uwzględniając milenijne cele rozwoju ONZ,
- uwzględniając Deklarację ONZ w sprawie praw człowieka,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie wzrostu cen żywności ⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie specjalnego doradcy sekretarza generalnego ONZ Jacka Langa na temat kwestii prawnych związanych z piractwem u wybrzeży Somalii,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0071.